EMBLEM. LIX.

Die t'hooge gaet ſich ſelven ſchaet.
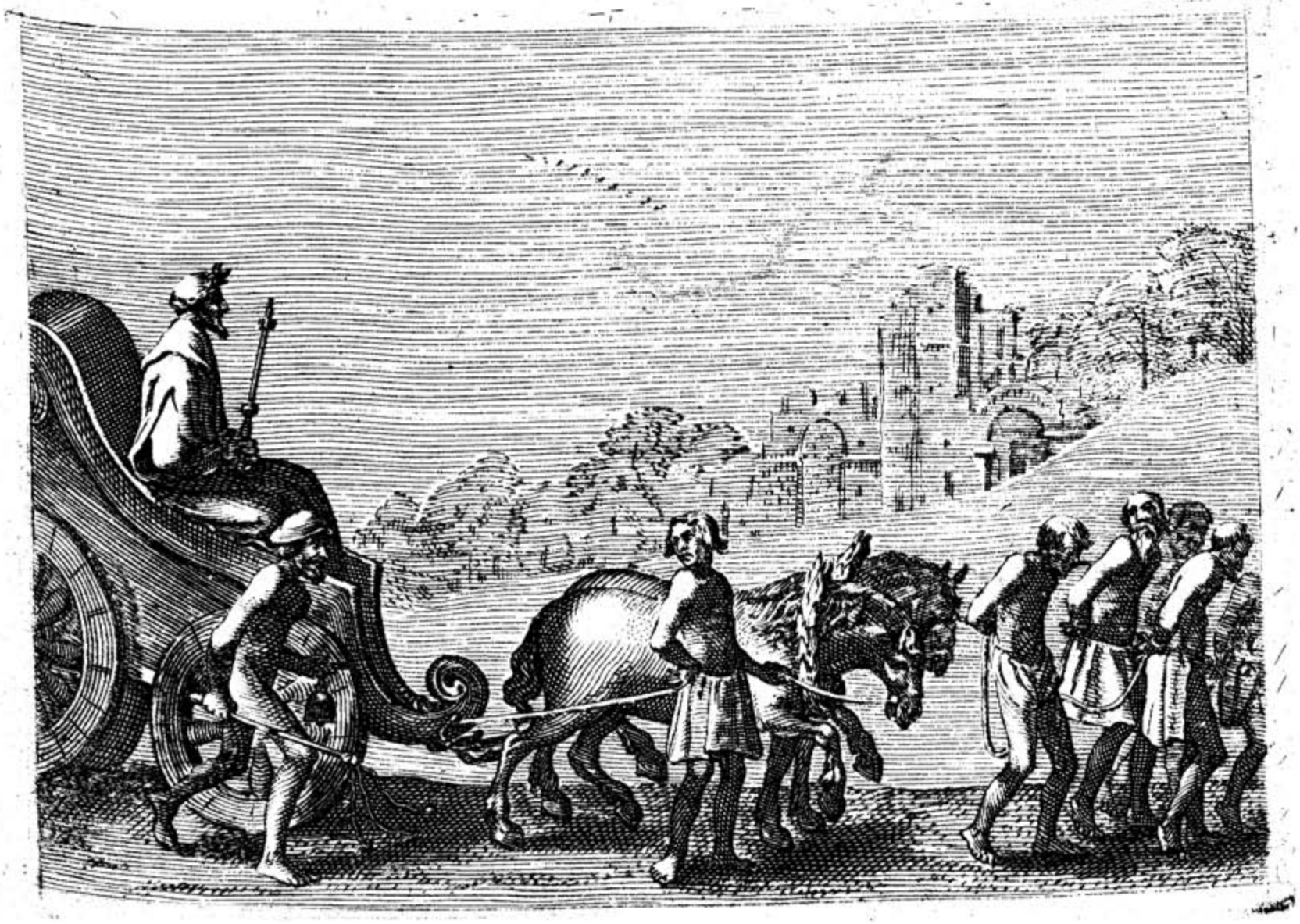
ALs Corydon nu leſt vvas op een peert geſeten
Maer ſonder ſael en toom, vviert hy daer af geſmeten;
Hy vattet by de ſteert, het ſloeg van achter uyt
Daer lag de mallen geck met zijnen neuſ' int kruyt.
Hans is zijn plaetſe quijt als onbequaem tot ſtaten,
Hy hoopt noch evenvvel, hy vviltſe niet verlaten:
Ke lieve ſijt te vreen, en gaet nu voorts te voet,
Eer dat ghy u meer ſchae en meerder ſchande doet.